

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ За кордоном

Тел. „Свобода“: WErgeN 4-0887 4-0887 — Тел. У. Н. Союз: WErgeN 4-1016

FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

НАШІ ОБОРОННІ ЗАСОБИ ВИСТАЧАЛЬНІ, КАЖЕ БРЕДЛІ

Вашингтон, 8 березня. — У промові на обіді Красного Жіночого Клубу передсідник спільних генеральних штабів ген. Омар Н. Бредлі порушив питання: „Чи оборонні засоби Злучених Держав вистачальні?". Він сказав, що це питання є предметом часописних наголовків.

у 1950 р. і на нього він дав притакуючу відповідь. Відповідь спрямував він на три точки, а саме: 1. на розбудову відповідних сил для відвернення нещастя і на завзяте відбиття нападу на випадок наїзду. Тут він звернувся до нації з закликом до розумного, спокійного й ясного думання над безпекою країни. Не можна глядіти на цю справу так, що на кожний советський літак ми мусимо мати свій літак; на кожний їх корабель наш корабель; на кожну їхню дивізію нашу дивізію. Коли б ми так думали, ми понизили б наш життєвий стандарт. Тому нам треба подумати про створення сили, потрібної до запобігання атак, яка могла б обезвладити націю. 2. Милитарна сила складається з двох частин: з існуючої, готової збройної сили і з сили, яку ми маємо змобілізувати. Щодо мобілізації ми маємо заборські бази для модерних субмарин. Наші босві сили організовані на засадах, які ніколи не перед двома роками. Наші запаси атомових бомб і наша спосібність постачати їх на місце дають нам спроможність негайної відплати. Даліш досліді причиняться до правки теперішнього положення. 3. Одначе питання оборони не є виключно питанням Злучених Держав. У добре передуманих плянах ми взяли під увагу промислові, торговельні й культурні засоби Західної Європи. Отже наша оборона мусить обняти теж оборону запризначених країн з Атлантичного півострова, як теж і інших країн, яких доля злучена з нашою долею.

Представивши в такім стані нашу оборону, ген. Бредлі остеріг перед зниженням видатків на оборону, головню при видатках на мобілізацію. До того треба відповідного вишколу для швидкого розвитку збройних сил.

ГОЛОСУВАННЯ НА Д ІМІГРАЦІЙНИЙ ЗАКОНОПРОЕКТОМ ПОЧНЕТЬСЯ 3 КВІТНЯ.

Вашингтон. — Після триденного заколоту сенатори погодилися приступити до голосування над новим імміграційним законопроектом 3 квітня. Проект має на цілі „лібералізувати" постанови для допущення більшої кількості іммігрантів зі скитальщини.

ПІД СЕКРЕТАР МАРІНАРКИ НЕ ВІРІТЬ В НАПАД РОСПІ.

Сан Франциско. — Дан Е. Кімбал, підсекретар маринарки, висловив переконання, що „московська товпа" не піде до війни, хіба вже аж в останнім розрахунку. Росія надіється, що Злучені Держави заломляться економічно і тоді вона опанує Америку. Якщо б наші оборонні змагання були менші ніж в 1945 р., ми вже давно були б мали третю війну. Коли б не наші оборонні приготування, комунізм вже був би зайняв Європу, заявив Кімбал у своїй промові до торговельної палати.

УНІВЕРСАЛЬНИЙ ДРІТ ДЛЯ ПЕРЕСИЛАННЯ ЕЛЕКТРИКИ.

Нью Йорк. — В Інституті Радісвих Інженерів оприлюднено винахід загального дроту, званого „Дріт Джі" (G), який можна буде посылати телефоном, телевізійні програми й інші комунікації. Його винайшов д-р Джордж Губо з лабораторії Сигналового Корпусу З.Д. у Форт Монмайт, Н. Дж. Цей дріт можна буде використати на зладження телефонної сітки, яка буде передавати теж світлові розмовники, так, що розмовляючі особи будуть могли себе бачити під час розмови. Він незвичайно улегчить військову техніку при наданні радісвих вистей. Водночас у цьому Інституті зроблено спроби з новою радіовою лампкою, яка дасть спомого обнизити ціну радіоапаратів до 5 доларів.

ТІЛЬКИ 17 СТЕЙТІВ МАЮТЬ ЗАКОНИ ПРО ЦИВІЛЬНУ ОБОРОНУ.

Вашингтон. — Спільна Конгресова Комісія Атомової Енергії прибирала вісті про цивільну оборону в краю і стверджує, що тільки 17 стейтів мають законотворчість в справі цивільної оборони на випадок нападу. Інші стейти щойно приготувляють закони. Деякі закони є надто загальні, однак комісія приготувляє свої доручення для охорони перед нападом атомовою бомбою з повітря. Комісія від себе робить начерк федерального закону. Він передбачує переведення оборонних апарів для 5,000,000 осіб кожного року.

КОМУНІСТИ НЕ МОЖУТЬ БУТИ УЧИТЕЛЯМИ В СТЕЙТІ НЬО ЙОРК.

Олбей, Н. Й. — Апеляційний відділ Верховного Суду підтримав одностайно так звані Закон Файнберга, який має на меті виключити від навчання учителів, які належать до комуністичних організацій. Це рішення є протилежне рішення Верховного Суду з 28 листопада 1949 р., яким признано цей закон неконституційним. Закон Файнберга вимагає від стейтової шкільної влади зладження списку комуністичних і підірвних організацій, щоб мати докази на неояльність учителів, якщо б вони належали до таких організацій.

СЕНАТОР ЗАКИДАЄ КОМУНІСТИЧНЕ НАСТАВЛЕННЯ УРАДНИЦІ.

Вашингтон. — Сен. Джозеф МекКарті закинув Дороти Кенйон участь в 28 організацій, які становлять комуністичний фронт. Пам'ятка Кенйон є урядничкою департаменту стейту в Об'єднаних Держав. Вона заявила, що сенатор є „брехуном". Сенатор закинув теж комуністичні симпатії загальному амбасадорові д-рові Джессупові.

„ГОЛОС АМЕРИКИ" ВИСМІВАЄ СОВЕТСЬКУ ВИБОРЧУ СИСТЕМУ

Нью Йорк, 8 березня. — Від невідлі радіопрограма „Голос Америки" змінила дотеперішній спосіб ведення пропаганди поза Залізною Заслоною і перейшла до системи, званої Союстами супроти Америки. Тому, що найближчої неділі відбудуться вибори до Верховного Совету, а ці вибори називають там „найдемократичнішими" в світі, „Голос Америки" почав передавати кожно-го дня скечі в формі розмови советського комісара з незнайомою людиною. Розмови мають на цілі висміяти советські твердження, наче б їхня система була демократична. Головна увага звернена на критику виборчого примусу, одної партійності і недостатні всіх засад тайного голосування. Такі розмови тривають тільки дві мінутки, після чого передається звичайні американські й світові новинки й музику. Перші звідомлення з наслідку нової американської пропаганди вказують, що вони стали сенсацією серед советського населення. Скечі передаються у всіх мовах, в яких переводяться радіопрограми „Голосу Америки".

ВИСИЛКА БІЛІОНОВОЇ ЗБРОЇ В ЄВРОПІ.

Норфолк, Ва. — Перший пайок зброї вартості біліон доларів, призначеної для Західної Європи, вже вантажиться в тутешній пристані на французький корабель Діксмод. З цієї нагоди зібраних в пристані представники французького уряду, департаменту оборони, Адміністрації Економічної Кооперації й Конгресу. При цій нагоді виявилося, що зброя йде не тільки до Європи, але й до східних портів.

УКРАЇНСЬКІ СКІТАЛЬЦІ ГЕРОЯМИ В ПОЖЕЖІ

Ньюарк, Н. Дж. — „Геройство сестри й брата, недавніх дівчат, під час пожежі при Томас Стріт виявилось, коли група втікачів з пожежі прикунула в сусідній домі" — таку новинку подає Ньюарк Іннінг Нюз з 4 березня. Інші газети подають теж ширші описи вчинку панни Дарії Ратич, яка, вибігши під час пожежі в год 2 співочі, тільки в нічній білі з свого мешкання, на спілку з своїм братом Ян-роставом і його жінкою — взялися розбуджувати сплячих мешканців, а одного — Госкінса — якого одяг вже загорівся, панна Ратич витягнула силою налівор. Разом вони розбудили 16 родин і врятували 9 осіб, якими, як і Ратичами, заопікувався Американський Червоний Хрест. Ратичі втратили все, що мали, навіть і документи, з якими приїхали з Європи перед роком. Часописі, відмічуючи їх не українське походження, згадують, що вони кричали до сусідів по українськи, щоб рятувалися. Дружина Госкінса, вибігши зо свого мешкання, подала до іншого і там згинула. Дарія Ратич це колишня учителька, тепер працює в фабриці трикотажу в Нью Йорку. Вона є передплатницею „Свободи", членом хору „Боян" в Нью Йорку і учителькою на українських курсах, що їх веде д-р К. Кисілевський. Ньюарська українська громада поспішила з першою допомогою родині Ратичів.

ІМПРЕЗИ В НЬО ЙОРКУ.

Кінець цього тижня в Нью Йорку стоїть під знаком Шевченківського Свята, що відбудеться в год 7:30 вечорі в неділю, 12-го березня. Свято влаштує Об'єднаний Комітет при співпраці Літературно-Мистецького Клубу. Воно відбудеться в залі Стайвенсон Гай Скул. В суботу, 11-го березня, в год 7:30 вечорі в залі св. Юра, відбудеться перший виступ Валетної Школи Валентини Переславець, що виставить балет „Чародійна Паличка".

ВИДУЖАВ ГОЛОВА ВИКОННОГО ОРГАНУ УНРАДИ

Авгсбург, Німеччина, 9 березня. Інформаційна Служба Виконного Органу УНРади повідомила, що голова цього Органу, проф. І. Мазепа, який від жовтня минулого року перебував в лікарні та пережив кілька важких і небезпечних операцій, вже настільки видужав, що залишив лікарню в дні 2-го березня. Це уможливило йому знову брати безпосередню участь в працях Виконного Органу УНРади.

РОГГІ ЦИТУЄ ДЖЕФЕРСОНА НА ВИСТУПІ В МОСКВІ

Москва, 9 березня. Колишній заступник генерального прокуратора, О. Дхан Роггі, цитував вчора на виступі в Кремлі відомі слова Джефферсона: „Якщо між нами були б такі, що бажали б розв'язання цього союзу (Злучених Держав), або зміни його республіканської форми, залишімо їх в спокою, як монумент безпеки, в якій можна толерувати помилку думки, де є свобода думки". Роггі промовляв з ініціати Постійного Комітету Другів Миру в користь обмеження зброєнь та поставлення поза законом атомічної бомби. Він закликав до свободи думки та до зусиль в напрямку скріплення американо-советських порозумінь, а не розбіжностей. Опісля він ще говорив зі советськими кореспондентами на тему його розуміння вільного суспільства. Роггі відомий в Америці теж зі своїх виступів разом з лівими „прогресивними". Іншого наряд чи були б допустили до виступу в Кремлі.

СТРИМАНО ВИСИЛКУ СТРАТЕГІЧНИХ МАТЕРІАЛІВ ДО КОМУНІСТИЧНОГО КИТАЮ

Вашингтон. — Нові загорієння для заборони висилки стратегічних матеріалів обіймають посилок, які донедавна йшли до Китаю. Заборонаю обнятих 600 родів матеріалів. Щоб вони не попали в руки китайських комуністів, експортові підприємства мусять на кожну висилку дістати дозвіл департаменту торгівлі.

ЯПОНСЬКИЙ РЕКОРД В ЛОВЛІ КИТІВ.

Токіо, 9 березня. — Інформаційне бюро ген. МекАртура повідомило, що в цьому році японці досягнули рекорду в ловлі китів, як їхня антарктична експедиція протягом 11 тижнів зловила 1,941 тх морських великанів.

ШПІКОВ ЗАСУДЖЕНИЙ НА 15 РОКІВ

Софія, 9 березня. — Після двох днів розправи, комуно-болгарський суд проголосив вирок на бувшого перекладчика в американській амбасаді, Михайла Шпікова, засуджуючи його на 15 років ув'язнення. Шпікова обвинувачували в шпигунстві на користь Злучених Держав. Під час розправи він „признався" до всіх закидуваних йому злочинів та обвинувачував в них теж американських дипломатів. Перед розправою державний департамент у Вашингтоні проголосив передану американцям заяву Шпікова, в якій він після попереднього свого арешту виявляв страшний фізичні і моральні тортури, якими комуністична поліція вимушувала від заарештованих потрібні їй зізнання. Державний секретар Ачесон назвав Шпікова „мучеником", а відкликаний зі Софії після звільнення американсько-болгарських дипломатичних стоунів амбасадор Доналд Гіт назвав цілу судову комедію в Софії „ще однією трагедією за залізною заслоною".

ПОЧАЛИ „НАІЗД" НА КАРІБСЬКІ ОСТРОВИ

Сан Хуан, у Порто Ріко. — Понад 8,000 вояків Третьої Дивізії Інфантерії здобули штурмом бережжя острову Віек в першій стадії завоювання американських збройних сил на Карібському морю в теперішньому році.

ЗАПОВІДАЮТЬ ЛІБЕРАЛЬНУ КОАЛІЦІЮ В ГРЕЦІ

Атени, 9 березня. Провідники чотирьох відламів Ліберальної партії, ген. Плястас, Емануель Теосудор, Софоклос Венізелос і Юрій Папандреу, кожний з яких вже був в своєму житті прем'єром Греції, заповіли вчора свою „принципову згоду" на коаліцію, щоб створити новий уряд Греції. Їхні партії спільно досягнули велику перемогу в останніх виборах, а їхня коаліція остаточно відсуває з політичної сцени популіста Цальдаріса, хоча його партія пропорційно до інших здобула досі найбільше голосів у виборах, але велику меншість, в порівнянні зі заповідженою коаліцією. Король Павло вчора заявив, що останні грецькі вибори виявили світові неомилу, що Греція є „справжньою демократією". На випадок заповідженої коаліції, прем'єром став би, правдоподібно, ген. Плястас.

НАРАДИ СТАРОЇ І НОВОЇ УПРАВИ „САМОПОМОЧІ"

Нью Йорк, 9 березня. Секретаріат „Самопомочі" повідомив, що перше засідання „нововибраної управи цієї організації" відбудеться разом з членами попередньої управи в суботу 11-го березня, в год 3-тій після полудня в доміві „Самопомочі" при 77 Іст 7-ма Стріта в Нью Йорку. Серед нової імміграції, як і давньої, широко коментується останній з'їзд делегатів „Самопомочі" в Ньюарку.

ПЕРЕМОГА НАЦІОНАЛЬНО-ОБОРОННИХ ІНТЕРЕСІВ У ФРАНЦІЇ

ЗАКОН ПРОТИ САБОТАЖІВ І ДОВІР'Я УРЯДОВІ УХВАЛЕНО ВЕЛИКОЮ БІЛЬШІСТЮ; НА ПОРЯДКУ АСАМБЛЕЇ РАТИФІКАЦІЯ АТЛАНТИЧЕСЬКОГО ПАКТУ.

Париж, 9 березня. — Національно-оборонні інтереси країни вчора безсумнівно перемогли у французькій Національній Асамблеї, як вона величезною більшістю голосів ухвалила урядовий законопроект проти організованих комуністично-п'ятою колоною саботажів проти національної оборони, ухвалюючи рівночасно довір'я урядові прем'єра Відо. Закон проти саботажів був ухвалений більшістю 393 голосів проти 186, і вже сьогодні його передано до апробати Раді Республіки. Прем'єр Відо, користуючись цією безприкладною в останніх часах перемогою, пропонував Асамблеї справу ратифікації Атлантичного Пакту. Нав'язуючи до ухвалення закону проти саботажів, прем'єр Відо підкреслює, що не вважаючи на всі комуністичні обструкції теж в парламенті, французький наряд та його парламентарні представники є об'єднані, якщо йдеться про національну оборону та збереження Франції. Не має теж сумніву, що проти-саботажний закон буде апробований Радіою. В користь закону голосували тим разом вже навіть консервативні ліберали, що звичайно є в опозиції до всіх урядових законопроектів, як теж прихильники ген. де Голля. Під час дебат теж вчора дійшло до „виміни думок" п'єсуками, в якій „останнє слово" мали лікарі, даючи першу поміч потурбованим. Ухвалений закон дає урядові окремі повноваження до боротьби проти організованих комуністами політичних страйків для послаблення країнової оборони.

БРИТАНСЬКІ ЛІБЕРАЛИ ГОЛОСУВАТИМУТЬ ПРОТИ ЛЕЙБУРИСТІВ.

Лондон, 9 березня. — Сьогодні в британському парламенті має відбутися перше рішення не голосування в справі виконання або припинення ухвалення вже попереднім парламентом закону про націоналізацію залізної і сталевий промисловості. Уряд рішив віддати цю справу під голосування, хоча вона є тепер найбільш драстичною. Вже сьогодні вранці повідомлено, що ліберали, які мають 9 послів, рішили голосувати разом з консерватистами проти лейбурестів, хоча раніше заповідали свою „нейтральність". Це видигас небезпеку, що уряд в найкращому випадку зможе одержати тільки свою власну більшість сімох голосів. Рішення лібералів підтверджує ту велику неспівність, в якій опинилися лейбуристи після своєї дуже малої перемоги в останніх виборах.

БРИТАНСЬКИЙ КОРОЛЬ ГОСТЕМ ПРЕЗИДЕНТА ФРАНЦІЇ.

Лондон, 9 березня. — Після двох днів гостювання в королівському Вуїнгтонському палаці, французький президент Вінсент Орліол та його жінка дали вчора в місцевій французькій амбасаді прийняття для королівської родини. Прийняття відбулося в найкращому стилі французької традиції.

БРИТАНІЯ ЗБІЛЬШУЄ СТОКУ ОБОРОННУ СИЛУ.

Лондон, 9 березня. — Британський секретар авіації, Артур Гендерсон, повідомив вчора про дальше скріпнювання повітряних збройних сил країни. В останньому часі деякі частини авіації, зокрема босві турболітаки, були кількесно подвосні. Твориться теж нові ескадрилі важких бомбардувальників з одержаних в рамках Атлантичного Пакту суперфортець зі Злучених Держав.

СКАНДИНАВІЯ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ МОСКВИ.

Стокгольм, Швеція, 9 березня. — Шведське міністерство закордонних справ повідомило, що конференція міністрів закордонних справ Скандинавських країн в цьому тижні розгляне спільний шведсько-данський протест проти закордонних риболовських кораблів цих країн советськими властями на Балтику.

ФРАНЦУЗЬКИЙ ГЕНЕРАЛ ЗА ОЗВРОСННЯМ НІМЕЧЧИН.

Париж, 9 березня. — Ген. Пієр Більот, колишній голова французької делегації в комітеті військових штабів Об'єднаних Націй, висловився в користь „обмеженого озвросня" Західної Німеччини. Він вважає, що цього вимагає оборонний інтерес Заходу.

ІНІ МЕШКІ КОМСОМОЛЬЦІ РЕЗИГНУЮТЬ З ПЛАНУ „ІНВАЗІЇ НА БЕРЛІН"

Берлін, 9 березня. — Вже від довшого часу тут була голосна справа плянованої „наїзду на Берлін" перемалованої тепер на червоно „Гітлерівської Молоті" зі советської зони, під час травневої паради. Західні альянти дали недвозначно до розуміння, що вони таких „гестей" не бажать собі в своїх секторах та що їх відповідно зустрінуть. Тепер з французьких джерел повідомляють, що советські власті дали доручення обмежити демонстрацію до советського сектора.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	\$7.00	One year	\$7.00
На пів року	\$3.75	Six months	\$3.75
На три місяці	\$2.00	Three months	\$2.00
В Джерсі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$10.00	One year	\$10.00
На пів року	\$5.25	Six months	\$5.25
На три місяці	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з понеділка (з англійською частинкою):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	\$2.50	One year	\$2.50
На пів року	\$1.50	Six months	\$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

„ХВОРА ПРОМИСЛОВІСТЬ“

Президент Труман назвав вугільну промисловість „хворою“. Ця назва загальною прийнялася і тепер уже всі говорять про цю „хворобу“ та шукають ліку на неї. Шукає цього ліку теж і президент Труман. Якраз у тій цілі поручив він Конгресові назначити відповідну комісію, яка мала б перевірити недомогання вугільної промисловості.

„Хворобу“ є отже ціла вугільна промисловість, а теж хворіє через неї й ціле суспільство. Майнерський страйк вправді закінчився і майнери вже вернули до „праці“ та легше відітхнули, а з ними й усе громадянство, але ніхто не знає, що станеться за рік. Не знають цього ні майнери, ні власники вугільних копалень, ні промисловці, що їх виробництво залежить від вугілля, ні громадянство, ні уряд.

Страйкові відносини тривали тепер майже сім місяців, поки прийшло до угоди між Джаном Луїсом, президентом майнерської юнії, та представниками вугільної промисловості. Як угоду підписано й страйк покінчено, усі питали себе, чому це не сталося тому сім місяців. Ніхто не мав розумної причини на таку проволочку, що доводила вже до господарської катастрофи, до перерви і застою в найважливіших галузях виробництва. Правда, можна винувати за це в „чергового“ Луїса, чи вертяти власників вугільних копалень. Можна критикувати уряд і президента Трумана за проволочку в приміненні закону Тефта-Хартлі до страйку. Проте все те може тільки конфлікт висвітлювати. Зате нема далі ніякої гарантії, що те саме чи подібне згодом не повториться.

Теж не піднімає престижу держави, коли її законів не шанують, особливо там, де є гарантований конституцією шлях до заміни злого закону добрим. До того можна було нагадувати переконатися, що закон Тефта-Хартлі, при всіх своїх недомоганнях, таки не є таким „каторжним“, яким його змозго змальовувє. Виявилось, що він навіть слабший і не має змоги зарідити стрийковим небезпекою, так, що вже піднімаються голоси, щоб його замінити гострішим законом. Майнери його певно не налякалися, бо ж не послухали судової заборони, що їх звинувачувала в тому, що вони страйкували. Знов суддя не визнав вини за це за майнерською юнією. Це ще більше ускладнило цілу „проблему“, а наслідки цього такі, що американська промисловість почала унезалежнювати себе від вугілля, вживаючи на щораз більші розміри оливи та газу.

Залишається ще одна важна справа, у якій зацікавлене усе суспільство. Луїс добився підписки для майнерів і тим дав початок т. зв. „четвертій рунді“, себто тому, щоб робітники інших виробництв теж домагалися підвишки. Тільки біда в тому, що всі ті підвишки приходиться оплачувати — консументам, бо продуценти, погоджуючись на підвишку, зараз піднімають ціни на свої товари. А чи робітники не є консументами? Хто ж тоді виграє?

„Хворобу“ є не тільки вугільна промисловість. Страйкова „хвороба“ дається відчувати теж і в багатьох інших промисловостях. Тому саме суспільство має право домагатися, щоб знайдено інший спосіб поладати спорів між робітниками і промисловцями і то такий, що не загрожував би країні господарським паралічем.

Не робити з мухи вола

Користаючи з чемності Редакції „Свободи“, поміщую відповідь з деякими поясненнями на допис „ВОДА НА ВОРОЖИЙ МЛИН“, поміщений в „Свободі“ 2-го березня 1950 р. Автор вище згаданого допису використав надруковану новинку в „Американським Русським Вестніку“, органі „Сосдиненія“ з 23-го лютого б. р., „про велике торжество, що відбулося в Пінсбурзьким Університеті, в якому взяв участь Преосв. Кир Даниїл Іванчю разом з 18 священниками і коло 500 карпатсько-руськими греко-католиками“. І що це торжество було влаштоване „Карпато-руською дивізією Комітету для Русскої Комнати в Університеті“.

З тої часописної новинки автор допису „Вода на ворожий млин“ поробив закінчення, які можуть читачі „Свободи“ зрозуміти, а підкарпатські русини і „Сосдиненія“ можуть читачі покритиваженими, бо автор статті „Вода на ворожий млин“, „вишучи свої негативні критичні зауваги на адресу „Сосдиненія“ і „Амер. Русс. Вестніка“, непотрібно надживав імени церковної Влади в Особі Преосв. Кир Даниїла Іванча, тай давав „поученіє“ всім підкарпатським русинам, що живуть в Америці.

Припускаю, що Автор не бажав, як сам пише у своєму дописі, „зводити боротьбу“ з „Карпато-Русським Вестником“ і „Сосдиненієм“, чи „нападати на Єпископа“, тому корисним буде для добра справи висвітлити і спростувати допис „Вода на ворожий млин“, в котрим Автор „поручив“ багато справ.

Автор найбільше присвятив уваги у своїм дописі висказів „Русський“, пишучи: „Сосдиненіє є організацією, членами якої є наші рідні, що походять з Карпатської України. „Русським“, себто „росіянами“ вони на ділі ніколи не були і ними не є нині. „Русським“, себто „росіянином“ не є — як припускаємо — теж і новий Єпископ, Преосв. Д. Іванчо, бо ж походив з нового покоління і певно знає, звідки його рід. Він може бути „русином“, про якого співається у старім гімні карпатських українців, але ніколи „Русським“, себто „росіянином“. Але газета „Сосдиненія“ перекладає „русский“ в англійській мові як „рошен“ і постійно повторює це в рубриці „Американ Рощен Сокол“.

Видивляючи політичні потягнення „Сосдиненія“, що колись робило на некористь самостійності Закарпаття у формі меморандум до департаменту стеїту, про заходи чехів і мадярів прилучити Закарпаття до своїх держав, про москвофілію, що збільшують статистику „ро-

(Докінчення на стор. 3-тій)

ВСТУПАТЕ В ЧЛЕНИ
У. Н. СОЮЗУ!

Т. Г. МАСАРИК

(1850-1937).

7. березня 1850 р. в малім моравсько-словацькій містечку в Годонині, в родині словацького наймита, народився хлопчик, що став найбільшим державним мужем чехів і одним з найвишніших представників європейської демократії.

Чехи підготували триста років, а словаки мріяли аж тисяча літ, щоб стати панями своєї рідної землі. Свою державну незалежність здобули вони не блискучими військовими перемогами (чехословацькі легіони в першій світовій війні втратили менше ніж чотири тисячі поляглих і пропавших), але демократичними засобами: розумно веденою політичною акцією, яка здобувала симпатії й переконання переможців першої світової війни, що створення незалежної Чехословацької Держави вимагає справедливості та інтересу західних держав.

Об'єктивна історія вже твердила, що творцем ЧСР 1918 був Тамас Гарріг Масарик, професор Чеського Університету в Празі, чеський посол у Віденському Парламенті, який від р. 1914 до кінця р. 1918 жив на еміграції в Англії, Росії та Америці.

Вдячні співгромадяни Масарика ще р. 1933 увіковічили заслуги його державним законом, що надав йому титул: Президент - Визвольник. Одне в століття його народження мало лишилося з його гвору нерозгромадним. Сьогодні, коли червоний диктатор лише ще 5 років господарює в батьківщині Масарика, чехи і словаки вже позбавлені не тільки державної незалежності, але і тих громадських свобод, якими вони могли вільно користуватися навіть в найлютіших днях своєї історії.

В цей день тільки емігранти чехи і словаки можуть скласти достойну подяку своєму великому визвольникові. До вишанування пам'яті цього великого словацького гуманіста і демократа прилучаємося ми, американські українці, та клонимо голови перед борцем за людські права, що не відмовляв подати помічну руку українцям в дні, коли багато „словаків“ думало про українців тільки як „німецьку вигадку“. Тисячі українських втікачів — жертви недемократичного режиму могли користатися захистом, азилем, матеріальною підтримкою та навіть українськими культурними установами і школами в демократичній республіці Т. Г. Масарика.

Українська суспільність добре пам'ятає і знає: Українську Господарську Академію в По-

дєбрадах, Український Вільний Університет в Празі, Українське Реальне Гімназію в Модржанах, Український Музей в Празі, Український Архів в Празі і т. д. Всі ці установи завдячували своє існування впливові і моральній та матеріальній (дуже часто особистій) підмозі президента Масарика.

Відносини Масарика до карпатських українців, що творили частину населення ЧСР, було прихильне. Піднесення Карпатської України є тісно зв'язане з іменем Т. Г. Масарика.

Замітне, що до р. 1914 Масарик не користувався ще загальною пошаною своїх земляків. Навіть були часи, коли його огрічено поборювало майже ціле чеське суспільство. Вистачає вказати на його становище в полеській ритуальній процесії, де Масарик став голосним оборонцем фальшивими свідками обжалованого жиди і довів до його звільнення, хоч багатьом чехам це не було до смаку, або на спір з манускриптами, де Масарик доказав, що чудові епічні уривки про „Сойм і Суд Лібуші“ (легендарної чеської князівни, основниці чеської династії Пржемысловичів) та фрагменти чеських поем з XIII ст., що їх протягом цілого XIX ст. вважали перлами чеської літератури — це фальсифікати чеського археолога Ганки (перекладача на чеську мову „Слова о Полку Ігоревім“). У відповідь на такий виступ проф. Масарика в цілій Чехії пішла сильна агітація проти нього; називали його тоді зрадником, германофілом, запродавцем жидів і т. д. Але проф. Масарик спокійно далі працював і вів таку свою політику, девізом якої було, що „Правда переможе“.

У своїй філософії Масарик відкидав тези німецької школи і Канта, що клади розум понад усе. Масарик був при-

хильником англійської школи Гюма, Міла Спенсера і француза А. Канта, у філософії яких підставними елементами є досвід, еволюція, любов.

Масарик був гострим критиком марксизму. Він доказував, що поступ і краще майбутнє не можуть бути здійснені революційним шляхом. Це може бути вислідом лише розважної, поступової, толерантної праці при умові здорової демократії. Не революція, навчав Масарик, а тільки еволюція може привести суспільність до вищого рівня, до кращого життя.

Масарик не дав себе загипнотизувати силою, лиском і лжесвітністю російського колоса. Він бачив і критикував деспотизм, брак культури та неморальність „єдиної, неразділеної“. У своїй „Світовій Революції“ Масарик пише: „Публічна думка чеська була безкритично русофільська, всі вичікували від росіян визволення. На це я повторю д-рові Шайнерові (співпрацівникові Масарика) свої сумніви щодо якості російського війська. Заявив йому, що боюся настання російської династії, а навіть хомби і намісники, та що росіяни своїм незнанням відносин і осіб, своїм абсолютизмом і своїм вередливим життям скоро розв'яжуть наше суспільство“.

За часів його президентства, від 1919-1935 р., провідними напрямками чехословацької політики були ідеали гуманності, демократії, справедливості і правди. Однак по смерті Масарика замість цих ідеалів почалася гра у „високу політику“, яка довела до підірвання обов'язку самооборони і навчила пасивно приймати грядучі події.

Хочеться вірити, що тверда дійсність під червоним диктатором до речі розв'є чеське „русифікацію“ і знову, приверне землякам Масарика випробовані і завжди актуальні ідеали гуманності, демократії, толеранції і справедливості.

А. Штефан.

Розбиття польської еміграції

З усіх народів, поневолених Советською Москвою, поляки мають найчисленнішу еміграцію. Ця еміграція має в своїх рядах визначних політичних провідників різних напрямків, послів до союму, голов партій, бунтівних міністрів, дипломатів і т. д. Всі польські політичні групи заявляють про потребу і необхідність об'єднання до спільної праці для визволення рідного краю. Але життя показує, як тяжко емігрантам між собою порозумітися. А

бутне. Тому саме ця тема нас всіх хвилювала... Час йшов... Наш другий курс закінчився, йшла і минула весна, нас ніхто і нікуди не кличе. Деякі з нас почали самотужки шукати доріг до філму. Почали думати про Олесе де в той час діяв знааний ВУКФУ. Там було скупчено все виробництво філмів України, а при тому була також знаа одеська кіно-студія і кіно-технікум. Багато з наших студентів, а між ними і я, почали мріяти про перехід до Одеси. Там було значно більше шансів включитися в роботу, філму, ніж у нас у Києві.

(Дальше буде).

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис „Свобода“.

Що-правда, в час війни на- стало було зближення між різними групами польської еміграції. Покійний польський президент на еміграції Рачкевич заявив 30-го листопада 1939 р. в Парижі, що буде виконувати свою владу в тісному порозумінні з головою уряду. Однак Рачкевич після війни, року 1947, скасував своє зобов'язання з р. 1939 і призначив самовільно своїм наступником Августа Залеского. Інші польські групи уважають цей акт за незаконний і не визнають Залеского президентом Польщі. Не визнають вони і „Національної Ради“ Польщі, що складається з прихильників Залеского.

Супроти цієї Національної Ради, на чолі з Філіповичем, інші польські групи ство-

(Докінчення на стор. 3).

Таня Самчук.

КИЇВ ФІЛЬМУЄ

(Жмут споминів.)

Але які далекі дороги. Ось після „Тараса Трясила“ наступає перерва. Це не дні і не місяці. Це роки. Ось наступає другий курс 1926-27. За ним слідує ще рік і ще... Другий курс відзнаменувався для мене аж двома „чистками“. Що це значить? О, це значить дуже багато. Десь там поза тобою починають цікавитися твоєю особою. Хто ти є? Хто були твої батьки? Як було їх заняття. Ти, розуміється, про це нічого не знаєш, ходиш на виклади, мрієш про філмову кар'єру і враз одного гарного дня тебе викликають до канцелярії і починають завдавати тобі різні питання. Ти червонієш, білієш, знов червонієш. Ти вже знаєш, що все то значить і не думаєш виправдуватись. Ти

грішна. Ти обтяжена смертельними гріхами. Ти родилась від батьків, що були, скажемо, урядовцями, чи священниками, чи бувшого режиму. Кінець з тобою. Ти не маєш права на життя. Така чистка підступно підкинула мене на моєму другому курсі. Але вона не встигла мене заскочити зненацька, бо одна моя приятелька, що була представником від студентів у так званому профкомі, під величезним секретом, повідомила мене про це наперед. Я, розуміється, була у поважних клопотах, неймовірно хвилювалася і все чекала коли то мене покличуть „на суд нечесних вистав“. Але проходила час, багатьох викликали і „вичисти-ли“, а я все таки залишилась. Що власне сталося?

А сталося воно таке: саме у той час, здається, у березні, у стінах нашого технікума по всіх його аудиторіях, від вуха до вуха, рознеслася вість, що в технікумі появилася сам Довженко і що він має зробити перегляд студентів. Імя Олександра Довженка було у той час не так аж надто відомим, як це сталося пізніше, особливо після його філму „Земля“, але в кожному разі всі ми чули про нього, як про одного з найталановитіших мистецьких представників в ділянці екрану. Ми ним цікавились, ми хотіли його бачити, а вже бути з ним знайомим, або з ним працювати, було для багатьох нас недосяжною мрією.

І от Довженко на досяг руки. Всі напружені. Ось він вже „ходить по аудиторіях“. Вже йде до нас. І ось він сам. Я вперше його бачу. Вище середнього зросту, міцна, масивна постава, характерне, одверте і енергійне обличчя, високе чоло, ясні, гострі, допитливі очі, велика, вже тоді сива, шевелюра. З ним увійшов його асистент, якого я ще тоді не знала, Бодік.

Почався перегляд. Ми проходили перед Довженком, що сидів посеред аудиторії, малими групами — по двох, по трьох, він дивно нас з ніг до волосся оглядав, інколи когось підкидав до себе і казав посміхнутись, або зробити ще якусь міну. Біля Довженка стояв наш директор і коли когось було вибрано, директор робив помітку у списку.

Перегляд скоро минув, наше хвилювання триває далі. Хто був той вибраний? Нам про це нічого не кажуть. Час йшов, враження від відвідин Довженка стерлося, учоба йшла далі, нас нікуди не покликали. Все то почало забуватися. Але пізніше я все таки довідалась, що і я належала до „вибраних“ Довженком і це також вплинуло на мою чистку, чи скорочення. Як, мовляв, можна її скорочувати, коли її вибрав сам Довженко, передавав мені пізніше ці слова комісії, моя приятелька. А треба ще сказати, що між вибраними тоді було дуже не багато імен наших студентів і це ціл-

ком зрозуміло... Але хоч нас „забули“ та не забули ми їх. На те ми були студентами кінотехнікума. У нас весь час повно розмов про ці речі. Ходили дивитись на різні філми, того не було тоді аж надто багато, на екрані домінувала старина, першевоєніщина, або старі закордонні філми. Віра Холодна, Мозжухін, зі закордонних Мері Пікфорд, інколи знаменитий пожирач жіночих сердець Рудольф Валентіно і вітні Платі й Паташоні. З Москви дійшли вже перші випуски Айзенштайна й Пудовкина. Кожну таку „новину“ ми старанно обговорювали, розбирали гру акторів та висловлювали свої „фахові“ зауваження на різні деталі.

Також багато говорилося про кіно-фабрику, що має по-стати в самому Києві. Що вона така буде, це вже ясно. Не ясно лише те до чого йде коли то буде. Говорили про Царський сад, говорили про Брест-Литовське шосе. Від того чи в Києві дійсно буде та фабрика залежало ціле наше май-

Типи міських урядів у ЗДА.

Більшість міських урядів американських міст та містечок побудовано в один з трьох таких способів: 1) Містом керує міський голова (мейор) і міська рада, 2) Містом керують комісари, 3) Містом керує міський адміністратор (менеджер).

Найстаріший спосіб є перший і він уживається у більшості американських міст з населенням понад 30,000. На чолі міста стоїть міський голова, якого вибирає ціле місто, і управа радних, яких здебільшого вибирають окремі райони міста і це дає можливість кожному району мати свого представника в управі. Влада розділена між головою і управою. Управа приймає закони (або розпорядження) щодо бюджету і ухвалює способи збирати коштів на покриття витрат. Міський голова є виконуючий урядовець, який стежить за виконанням розпоряджень. Звичайно він призначає керівників міських відділів і стежить за їх працею. Часом він накреслює бюджет, який потім приймає міська управа. Часто він має право накладати вето на ті розпорядження і проекти, з якими він не згідний. З другого боку управа визначає суму грошей, яку має право витратити міський голова і звичайно має право схвалити або не схвалити певні постанови міського голови. У більшості міст управа і голова контролюють та врівноважують одне одного.

Спосіб керування містом через комішнерів був уперше застосований в місті Галвестон (Тексас) в 1900 році, тепер цей спосіб уживається в більш як 800 містах. За цим способом виборці обирають трьох, або й більше, комісарів, залежно від величини міста. Звичайно кожний комісар керує одним або кількома міськими відділами. Наприклад, один комісар очолює Відділ Громадської Безпеки і має під собою поліцію і пожежну команду, другий очолює Санітарний Відділ, і т.д. Одного з комісарів обирають для постійного головування на засіданнях комісарів. Часом він дістає титул „голова“ (мейор), але всі комісари мають однакові права як виконавча влада. Вони працюють разом як управа і керують міськими справами — приймають закони, визначають податки і витрати. Кожний з комісарів відповідає лише перед людьми, які його вибрали і які можуть перевибрати.

Третій спосіб організації уряду є керівництво через міського адміністратора. Цей спосіб був вперше застосований у місті Стантон, Вірджинія, в 1908 році і тепер прийнятий у 550 містах. За цим способом виборці обирають маленьку раду або управу, яка приймає закони і виносить певні ухвали. Щоб запровадити ці ухвали в життя рада наймає адміністратора, який має певну теоретичну підготовку та досвід і здібний керувати життям повільного міста. Отже, адміністратор є найнята людина, він є професійний адміністратор. Звичайно він навіть не є мешканцем даного міста. Він не має права голосу в Управі, призначає голів міських відділів, яких затверджує згодом Управа. Він доповідає Управі про потреби міста, накреслює

план задовольнити ці потреби у найдешевший спосіб. Якщо Управа ним не задоволена, то звільняє і наймає нового адміністратора. Громадяни міст, керованих адміністраторами, контролюють Управу.

Багато міських громад виробили способи, що комбінують всі вищеперераховані схеми організації уряду. Населення само вирішує в який спосіб побудувати свій уряд.

Багато людей, що спеціально студіювали способи організації урядів міст та містечок, прийшли до висновку, що самий спосіб організації не вирішує якості уряду. Більше залежить від якості людей, які працюють в уряді і підтримують його. А найбільше якості уряду видно з того наскільки він виконує своє завдання — покращувати і полегшувати життя людей у даному місті.

Загальна Рада.

Не робити з мухи вола

(Докладніше зі стор. 2-го).

Щодо народності Преосв. Кир Данила уважаю, що Автор задалеко загнав і не мав найменшого права вмішуватися до цієї справи Преосв. Данила Іванча. Для свого власного знання Автор повинен заглянути до урядового американського католицького шематизму „Кетолік Директорі“ з 1949 року, де на 601 сторінці є вразно надписано, що Преосв. Кир Данило Іванчо є „Апостольський Екзарх для Підкарпатських Русинів Візантійського Обряду“. Чи може Автор твердити, що він не хоче „нападати на Єпископа“? Якщо ні, то не повинен був з безпідставними критиками виходити на світло денне.

Крім цього нехай Автор не забуває, що Преосв. Данило є Єпископом не тільки для підкарпатських русинів, але теж для мадярів, словаків, хорватів, тай і для тих, що почували себе ще „руськими“. Чи ж з відвідин вистави на Пінтсбурзькому університеті треба було Авторі лізти аж до особистих народних переконань Владки? Преосв. Єпископ Сотер Ортинський теж відвідував підкарпатських русинів, мадярів і словаків, бо був їхнім спільником, а навіть писав до вірних мадярського походження пастирські листи по мадярськи, то чи з того Автор закликав би зараз, що Єпископ Сотер Ортинський не був українцем? Автор повинен був трошки ширше дивитися на справу і не робити з мухи вола.

Політичні закиди, які Автор робить „Сосдиненію“ ізза моря, чи про заходи чехів

або мадярів дістати знов Закарпаття, не мають зв'язу з візитом Єпископа на Пінтсбурзькому університеті. До таких закидів, які Автор підчеркує, не можна підходити негативним методом. Бо негативна критика ще нікого не переконала, особливо у справах, де треба так багато вирозуміння і такту. Теж самим наріканням ніхто ще не спинив чужої агресії, теж Автор не спинить, якщо обмежитися тільки до цих дешевих засобів...

Годилося би похвалити Автора, що він хотів „зводити боротьбу“ з „Вестником“ чи зі „Сосдиненієм“ ані „нападати на Єпископа“. Якщо Автор мав добру волю, то не повинен був з нагоди відвідин Єпископа „задавати за ці прикрі речі“, як сам висказався. Треба було знайти теж гарні речі та гарні прикмети підкарпатських русинів. Так зробив Преосв. Кир Данило у своїй промові на Пінтсбурзькому університеті. Владика Данило сказав, що його наряд є Боголюбний, Бого-чомулюбний, і свободолюбний. Чому? Автор про це змовчав, а була б дуже гарна тема, якщо б Автор був її розвинув у своїм дописі. Годиться це додати, що вони є теж жертволюбні. Навіть само „Сосдиненіє“ жертвувало на руки Кир Данила понад сто тисяч доларів на церковні і народні цілі. Ледви, чи в нашому народі знайшлося таке товариство, що зробило такий дар для нашої Церкви на її великі цілі.

Тому не треба було Авторі статті „Вода на ворожий млин“ з газетярської новинки „Американського Русского Вестника“ витягати такі фатальні закінчення, себто робити з мухи вола.

† Амвроз.

Копають гріб організації, церкви й обрядові...

Недавно читали ми в филаделфійській, москвофільській „Правді“ нарікання на те, що „молодь цурається „руських“ організацій, не ходить до „руської“ церкви, „руських“ домів і т.д.

На подібну нуту, щоб рятувати „руський“ рід і Церкву, заговорив Г. Гулянич у статті „В молоді наша будучність“, яку помістив „Американський Русский Вестник“, орган „Сосдиненія“ в числі з 2. березня 1950. В цій статті читаємо, між іншим, таке:

„Випродаж 25 років — як це з жалем завважуємо — наше молоде покоління почало поступово від нас відходити...

„Перед 25 роками ми були бідні матеріально, але багаті морально і національно, наше

греко-католицьке Сосдиненіє числило 135 тисяч членів, а десь ми багаті матеріально — наше Гр. Кат. Сосдиненіє має в касі більше як 15 і пів мільйона доларів — але бідні морально і національно...

„Те, що сказано в Св. Письмі — „Ізраїле, твоя погнibel у тобі самому“ — ясно говорить і про нашу будучу судьбу. Наша летарія копає гріб нам самим. Ми самі готуємо погріб своїй організації, своїй Церкві, своїй вірі і своєму Східному Обрядові...“

За те, що Молодецький Відділ Сосдиненія, який тому 25 років мав 64 тисяч членів, впадо до несповна 10 тисяч, винус стаття „наших вчених“, що прибули „по першій світовій війні“ й „закрались у важні уряди Сосдиненія“.

Розбиття польської еміграції

(Докладніше зі стор. 2-го).

рили минулого року Політичну Раду. До Політичної Ради належать: Національна Партия, Партия Соціалістична, Група „Незалежність і Демократія“, деякі члени „Сторонництва Людового“, що відійшли від Миколайчика та поодинокі безпартійні діячі, як генерал Бур — Коморовський, проф. Стронський і ін. До цієї ради належать, між іншим, 9 послів до польського союму, вибраного ще на підставі демократичного закону.

Поза „санайною“ Національною Радою та Радою Політичною стоять інші польські групи під проводом бувшого прем'єра Миколайчика. Це — „Сторонництво Людове“, частина Парції Праці та Демократична Партия.

Різниця між цими таборами така: група „санайці“ хоче через відповідальності тільки „перед Богом та історією“ президента мати рішальне слово в польській політиці. Рада Політична хоче вернутися до конституції з р. 1935, зміненої на чужині 1939 року. Група Миколайчика не визнає ні санайної Національної Ради, ані Ради Політичної. Миколайчик хоче створити окремий Польський Національний Комітет.

Національна Рада і Рада Політична діють в Європі. Миколайчик має свій центр в Америці (Вашингтон). Є відомості, що всі визначні діячі цього табору залишаються Європу і переселяються в Америку. В цих обставинах

консолідація між польськими політичними групами на еміграції віддаляється.

З українського становища можна сказати, що всі польські групи далі думають про Львів та західно-українські землі. Проте дехто з українських політиків дурить себе, що якщо поляки на еміграції об'єднались, то з ними було б легше говорити про українсько-польські справи. Це груба помилка. Усі польські групи амагають до ліквідації договору в Ялті, але це вони розуміють в першу чергу в такий спосіб, що Польща дістане назад західно-українські землі з-перед 1939 року. Ніяка польська група навіть не має відваги інакше ставити цю справу, хоч бачить, що так думати і діяти, це політична сліпота. Але поляки в міжпартійній боротьбі постійно перелічують себе в „патріотизм“, а не „зрікаються“ Вільна та Львова це якраз у них „патріотизм“, інакше „зрада“.

П.

БРИТАНСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ КРИТИКУЄ АКЦІЮ УРАДУ В СПРАВІ „БІЛОЇ КОРОЛЕВИ“

Лондон, 9 березня. Урядові і опозиційні члени британського парламенту вчора гостро критикували рішення уряду „детронізувати“ молодого шефа африканського племені та домогати його виїзду з дому за те, що він одружився з білою дівчиною.

УВАГА! — ЕЛІЗАБЕТ І ОКОЛИЦЯ!

ГРУПА УКРАЇНСЬКИХ ТАНЦОРИСТІВ „РОЗВАГА“ ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ЮРА В НЬО ПОРКУ

— влаштує: —

В СУБОТУ, 11. БЕРЕЗНЯ 1950

В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ

при 214 Fulton Street, Elizabeth, N. J.

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТА ЧУЖИХ ТАНКІВ

під проводом Пані ІРИНИ МУШКЕВИЧ

Квитки можна набути при касі. Вступ \$1.00

Початок в годині 6-й вечором.

ДОПОВНЕННЯ

У „Свободі“, ч. 31, з 8-го лютого 1950, був проголошений вислід ювілейної кампанії за приєднання нових членів у продовж 1949 року. З огляду на те, що не всі організатори прислали організаційні карточки, то їх імена не було проголошено в згаданому списку. Тепер вони надіслали ці карточки. Знова в деяких випадках число членів, організованих поодинокими організаторами, не було подане правильно. Тому подаємо додаткові, висвянення та поправки до проголошеного

Відділ Зорганізував членів

39	Іван Пігуляк	2
	Гаврил Туркевич	2
	Іван Луцишин	8
	Антін Яворський	6
105	Степан Слободян	13
139	Дмитро Кошіль	6
210	Михайло Франко	4
245	Осип Сабат	18
254	М. Тимчишин	15
	В. Романишин	13
283	П. Вільчинський	6
320	Антін Маланчук	25
	Юрій Шулька	10
336	Григорій Степанек	9
339	Іван Жмутин	4
348	Марія Періг	40
370	Гнат Хомета	6
	Марія Колесник	1
374	Анна Чопек	17
386	О. Попів	4
430	Р. Дяків	29
474	К. Наконечний	1

ІРИНА АРТИМ
ЯК ЩАСТЯ ЗБЛИЖАЄТЬСЯ
ПОЕЗІЯ
в кольоровій окладині
40 поезій. 75 сторін.
Ціна 25 ц.
Замовлення слати до:
„СВОБОДА“
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

УВАГА! — БРУКЛИН, Н. Й.

Старанням Українського Народного Дому в Брукліні відбудеться в залі цього дому при 216-218 Гренд Ст., В НЕДІЛЮ, 12-го БЕРЕЗНЯ, в годині 2:30 пополудні, ДОПОВІДЬ д-ра Романа ОСІНЧУКА ЛЮДСЬКИЙ ОРГАНІЗМ ЯК ВІЗР СУСПІЛЬНОГО ЛАДУ.

Вступ вільний для всіх. Прохання українське громадянство Брукліна і Нью-Йорку, щоб скористало з цієї рідної нагоди та послухало фахової доповіді на тему, яка нас усіх цілком безпосередньо інтересує.

УВАГА! АРНОЛД, ПА. І ОКОЛИЦЯ!

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛ. ГРОМАДА В АРНОЛД, ПА.

— влаштує: —

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

в честь ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

В НЕДІЛЮ, 12. БЕРЕЗНЯ 1950

в годині 7-мй вечір

В УКР. НАРОД. ДОМІ при 14-й ВУЛ. і 4-й ЕВЕНІ

при співучасті Хору Укр. Правосл. Церкви під управою

н. Петра Кураленка — Вступ вільний.

Запрошується все місцеве українське громадянство, а також з околиць: Лансбург, Форд Сіті, Сліксвіл, Джінет, Ембрідж і Штебурга прибути на це свято й помянути Великого Пророка України.

Комітет Свята.

УВАГА! НЬО БРІТЕН І ОКОЛИЦЯ!

ЗАХОДОМ ЦЕРКОВНОГО ХОРУ

— відбудеться: —

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

в честь Т. ШЕВЧЕНКА

В НЕДІЛЮ, 12. БЕРЕЗНЯ 1950

В ЦЕРКОВІ ГА.Д. 54 Winter St., NEW BRITAIN, CONN.

Початок у годині 7. вечорі. — Вступ лише 50¢

Дохід признач. на Конгресовий і Допомоговий Комітети.

Просимо всіх місцевих і позамісцевих свідомих українців взяти участь. Бо лише численною участю можемо доказати свою свідомість.

Комітет.

УВАГА! ФИЛАДЕЛФІЯ І ОКОЛИЦЯ!

МІШАНИЙ ХОР ім. О. КОШИЦЯ У ФИЛАДЕЛФІ, ПА.

— влаштує: —

В НЕДІЛЮ, 12. БЕРЕЗНЯ 1950

В АВДИТОРІ СВ. ВОЛОДИМИРА

1938-40 Germantown Ave., Philadelphia, Pa.

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО

з багатою програмою, на яке запрошує все українське громадянство Філадельфії й околиці. Прийдіть всі, щоб спільно віддати честь нашому славному Пророкові-Кобзареві!

Початок точно в годині 7-мй вечорі.

БАЛЕТНА ШКОЛА
під мистецьким керівництвом прима-балерини Львівської
Опери, **ВАЛЕНТИНИ ПЕРЕПЛАВЕЦЬ**, дас
БАЛЕТНИЙ ПОПИС
В СУБОТУ, 11. БЕРЕЗНЯ 1950
в годині 7:30 вечір
В САЛІ СВ. ЮРІЯ, 217-19 E. 6th St., NEW YORK, N. Y.
Виставлено буде балет на 1 дію „Народина Паличка“
та Дивертисмент.
Квитки: \$1 дорослі і 50¢ діти (враз з програмкою).
Передпродаж квитків в книгарні „Сурма“, 11 E. 7th St., New
York; та в крамниці „Nadia“, 76 E. 7th St., New York, до 10. берез-
ня, а в день виступу 1 годину перед початком.

ІРИНА АРТИМ
ПРОЩАННЯ
ЗБІРКА ОПОВІДАнь
в кольоровій окладині
Сторін 100. Ціна 35 ц.
Замовлення слати до:
„СВОБОДА“
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY 3, N. J.

УВАГА! — ЕЛІЗАБЕТ І ОКОЛИЦЯ!
ГРУПА УКРАЇНСЬКИХ ТАНЦОРИСТІВ „РОЗВАГА“
ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ЮРА В НЬО ПОРКУ
— влаштує: —
В СУБОТУ, 11. БЕРЕЗНЯ 1950
В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ
при 214 Fulton Street, Elizabeth, N. J.
ВЕЧІР УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТА ЧУЖИХ ТАНКІВ
під проводом Пані ІРИНИ МУШКЕВИЧ
Квитки можна набути при касі. Вступ \$1.00
Початок в годині 6-й вечором.

УВАГА! НЬО БРІТЕН І ОКОЛИЦЯ!
МІШАНИЙ ХОР ім. О. КОШИЦЯ У ФИЛАДЕЛФІ, ПА.
— влаштує: —
В НЕДІЛЮ, 12. БЕРЕЗНЯ 1950
В АВДИТОРІ СВ. ВОЛОДИМИРА
1938-40 Germantown Ave., Philadelphia, Pa.
ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО
з багатою програмою, на яке запрошує все українське
громадянство Філадельфії й околиці. Прийдіть всі, щоб
спільно віддати честь нашому славному Пророкові-Коб-
зареві!
Початок точно в годині 7-мй вечорі.

С. Стасюк
124
Перша Евения Нью-Йорк, 3.
(між вулицями 7.ю а 8.ю)

У Фірмі **СТАСЮКА** дістанете все най-
кращі вироби м'ясарські, вудженіни та
всякі сирові м'яси по цінах уміркованих!

УВАГА! — СЛЕП СТАСЮКА ОТВОРЕНИЙ НОЖНОГО ДНЯ ДО ГОДИНИ 6. ВВЕЧІР ТОЧНО

